

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791.. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Felhívás!

A m.-vásárhelyi szabadelvűpárt vásárnap folyó hó 20-án d, u. 3 órakor a „Transilvania“ termeiben közgyűlést tart a párt végleges megalakulása, esetleg a két választókerület szervezkedése, s ha az idő engedi, mindkét kerület által külön-külön titkos szavazás útján követjelöltek felállítása végett, melyre a szabadelvűpárt tagjai meghivatnak. A párt választmányának Maros-Vásárhelyen 1875. jun. 12-én tartot üléséből. Ajtai Mihály id. elnök. Debreczeni Nagy János id. jegyző.

M.-Vásárhely, 1875. junius 19-én.

A választási mozgalmak komoly fejlődése előestéjén vagyunk. A kiegyezési országgyűlés utolsó korszaka nemsokára kezdődik.

M.-Vásárhelynek ez ideig a szélső határig ábrándos és csalfa reményekkel táplálkozó, de következetes polgárai büszke öntudatosságban elmélkednek a múlt időről.

Mennyi hősie erény!

Nyolcz éve tartja magát a gárda; meghal, de nem adja meg magát.

És ez ideig mennyire igazolva is volt e magatartás...

Idézzük a volt „Székely Néplap“ 1867. szept. 7-ről kelt számának egyik pesti levelét.

„Még az országgyűlés nincs együtt, nem hallhatjuk Tisza sympathikus, Ghyczy bölcs, Madarász láng szónoklatát; de itt van Kossuth levele, e jósszavak hatása leirhatatlan és a baloldal egy új győzelme foglalkoztat most mindenkit: Csernátony Lajos a Józsefvárosban megválasztott képviselőnek. A 48-as lobogót egész Európa bámulta, mért tapódnók sárba most?!“

„Csernátonymnak 40,000 ember adott fáklyászenét, ki megköszöné a megtiszteltetést, mely nem neki — ugymond — megtiszteltetés, hanem a szabadelvűpártnak újabb győzelme.“

Tisza, Ghyczy, Csernátony, Madarász együtt képviselték akkor a szabadelvűpártot. Nem maradhattak-e együtt? nem szaporodhattak volna-e? lehetett-e a jövőt tudni?

Madarász most kilépett, ő a függetlenségi párthoz állott. Tisza, Ghyczy, Csernátony; a sympathikus Tisza, a bölcs Ghyczy, a fáradhatatlan tollú s a külföldön a magyar érdekek mellett annyit küzdő férfiú, a 40,000 torokból egyszerre éljenezett Csernátony és ezeknek társai, mind a szabadelvűpártnál maradtak; és a láng szónok Kossuth, leveleivel és teljesületlen jóslatával tépelődve: „megfogyva bár, de törve nem“ él, de egy lépést előre haladt függetlenségi párttá alakult s lámpást gyújtott napvilágnál, mint Diogenes, embert keresve, ki vele a hordóba meghuzza magát.

És vajjon talál-e?

Elhitei magával, hogy igen.

Pedig a haladás komoly menete elég, hogy a hamis érvényű dolgokat próbá döntse.

Debreczen, az ápril 14-iki Debreczen nem Mekkája és Medinája többé a muezzineknek

És szétküldetének, ha egy második Debreczent találnának?!

Maros-Vásárhelyre néz Európa, ismét itt van Kossuth levele: az „alkorán,“ föl kell eleveníteni Európában — úgy ír Kossuth — a most már jóformán kiveszett hitet, miként Magyarország állami függetlenségének kérdése még mindig oly kérdés, mely a magyar nemzet egy, legalább is nem tekintélyes részének aspiratióiban nagyon is elevenen él; ha ez aspiratiók nem lesznek annyira számbavehetőleg képviselve az országgyűlésen, miszerint nyilvánvaló legyen a világ előtt, hogy Magyarország nem lett Ausztriává, akkor nemsokára bekövetkezik a „finis Hungariae.“ — Ez ideig csalódott a jósló és ezután is csalódní fog.

Debreczen elesett és vele a nagyobb rész, a függetlenségi csalétekre szinte egyik sem csábítható.

M.-Vásárhely két képviselője lesz a Phenix madár, mely hamvaiból, mint Magyarország függetlenségének személyesítője, fog feltámadni Európában.

Azután egy vasúti coupéba ülünk, mert elférünk benne mind, a Ticinóig lerobogunk, élére vesszük a függetlenség képviselőjét és bemutatjuk magunkat, mint a függetlenségi aspiratiók tekintélyes magyar töredékét a türelmetlen abitatossággal csak is e magasztos pillanatra várakozó Európának.

A bemutatás a vezérkedő város képviselőjénél kezdődne. Vannak bizonyítványaink.

A holtak nem beszélhetnek, mert talán jun. 27-én is protestálnának.

De az élők — oh ezek tiltakoznak a gunyoros ellentétek ellen.

E város éles tekintetét most már nem lehet többé próbára tenni.

A mi eddig elvhűség volt, az ma már szármalmas daczként tűnne fel.

Pénzzel nem lehetett ennyi öntudatos polgár közt megvásárolni a politikai meggyőződést.

A mit Maros-Vásárhely akart, az megtörtént. Volt oka akarni, mert hitt, remélt és szeretett.

Nem kérdezte: ki voltál? mi vagy? hanem követelte az engedelmességet; a ki az engedelmességet felmondá, azt eltaszította magától.

Várt a jövőtől; azon az úton, melyen elindula.

S a jövő ez úton semmit sem hozott.

Egyszerű tévedés s semmi egyéb.

Az úton már tovább haladni nem lehet.

A kegyelet bálványzottai mind rátértek a közmunkásság terére, e város sem maradhat el.

Tisza, Ghyczy, Csernátóni, mind ott vannak a közmunkások közt. Ilyen polgárságot ábrándokkal elvezetni nem lehet, tettek kellenek. E város végre is képviselve lenni kíván; kívánja, hogy meghallgassák sérelmeit, követeléseit; részt kér a munkából s részt a jutalomból; Herostrates hirnevére nem sovárogo, hogy öntemplomát föl-égetve, az égő romok közt lelje sirját.

Ha megvannak fejlődésének, emelkedésének alapjai — azokra építeni kíván, hogy a késő nemzedék az átkos csökönösség súlya alatt nyögni ne kényszerüljen.

Ma már e város a haladás személyesítője, ma már minden személyes érdek; gyűlölet, kegyelet s még megannyi szép neve az emberi szív érzelmeinek — a haladó kór követelményeinek alá van rendelve. A maros-vásárhelyi polgár áhítattal zárándokol politikai martyrjai sirhalmához, ráilleszti a kegyelet füzereiből font koszorut a sarkó tetejére; de a temetőből megtérve munkához lát, hogy ábrándvilágának hosszú álmából, a szükségait enyhítő valójának tett mezején ébredjen.

Ilyen most M.-Vásárhelynek képe és a polgárság minden rétegeiből hangzik a kérdés: kit válasszunk?

A holnap délután 3 órakor a „Transilvania“ termeiben tartandó nagy gyűlés talán meghozza a mindnyájunk által epedve várt feleletet.

Sorakozzunk politikai érettségünk bemutatására.

K. A.

A reductio és epuratio.

Dr. Székely József, kir. főügyési helyettes urtól.

(Folytatása és vége)

Egy olyan államban, melyben a hivatali s különösen a bírósági állomások az illetéktelen aspiratiók s a képtelenek tápintezetül szolgálnak, hol nem a képzettség s a már tanusított szolgálati képesség, s egyáltalában nem a közszolgálat érdekének megfelelőleg töltetnek azok be, s történnék azokban az előléptetések, már ezen körülmény egy-magában hordozza a bukás csiráját.

Hallottam, hogy különösen az erdélyi részeken sokat remélnek a törvényszékek számának apasztásával összpontosítható erők működésétől, azok azonban, ha csak is attól reménylik justitiánk lendületét, csatlakoznak; mert, ha a nagyobb személyzettel ellátandó törvényszékek nem bizatnak avatott s megbízható elnökök vezetésére, még nagyobb lesz azoknál a zavar. Bárminő hatóságnál ugyanis a helyes, tapintatos s erélyes vezetés a fődolog. Ha egy elnök nem képes fölismerni a rendelkezése alatt levő egyének képességét, hajlamait, munkatehetségét, s nem azok szerint osztja fel a munkát, s a kiosztott ügydarabok feldolgozását, s előadását nem kíséri kellő figyelemmel, ha a tekintetben egyik, vagy másik részére a néha szükséges útasítást nem képes megadni; ha az ellátott ügydarabok gyors kiadásáról nem gondoskodik; ha levéltárát nem tudja rendben tartani, s a miatt gyakran napokat kell eltölteni csak is előírat kereséssel, egy teljesen tiszta

és helyes alapon nyugvó nyilvántartás hiányában sat. bíróságaink kellő eredményt még a reductio után sem lesznek képesek felmutatni. Ugyancsak, jóra való, alkalmas elnökök rendelkezésére képzett s munkaösztonnel bíró egyének alkalmazatnak, sokkal jobb és nagyobb munkaeredményre számíthatni. — Ugyanezen szempontoknak és vezérelveknél kell alapul szolgálni a reductio folytán nagyobb személyzettel ellátandó kir. ügyészségeink és járásbíróságaink újabb rendezésénél is. Miből önként következik, hogy a reductio magában még nem, hanem csak is megfelelő epurációval kapcsolatban fog segíthetni jelenlegi bajainkon.

A mi a felsőbb bíróságokat illeti, azoknak minden tekintetben példányképpül kell szolgálni az alsóbb bíróságokra nézve. Vajjon azoknak összeállítása olyan-e jelenleg, hogy arra képes legyen? Nem vonjuk kétségbe, hogy felsőbb bíróságaink tagjai legnagyobb részben igen derék, jellemes, szak- és munkaképesség tekintetében nagyon is megbízható egyének, azonban itt is a valószínűleg téves személyi informatio születtjei nem olyanok, s épen azért működésük nem is lehet egészben correct, s minden tekintetben irányadó, mely körülménynek tulajdonítható a már nem egy oldalról kifejezett bizalmatlanság.

Lehet valaki történetesen igen derék, becsületes ember, s meglehet, hogy valami más szakmában talán hasznavehető is; de abból még nem következik, hogy felsőbb bírósági functióra is alkalmas legyen. Rendszerint azzal csak olyanoknak kell megbízatni, kik már húzamosabb idő alatti szakfoglalkozásukkal magas fokú képzettségük s érdemeiknek kiváló jeleit mutatták. De hát ugyan mi szolgáljon ösztönző-ül a munkában. s a közszolgálat érdekének fejlesztésében az alsóbb hivatalnokoknál, ha a kártartó, értelmes, lelkiismeretes munkásság nem mindig szolgál qualificatióul az előléptetésre s többször olyanok által praetereálthatnak, kiknek azokhoz képest vagy nagyon csekély, vagy aránytalanul kevesebb qualificatiójuk van? És ha mindezek mellett, még tekintetbe vesszük az egyenlő állásban levők különböző, s aránytalan díjazását, a nyugdíjazás rendszertelenségét, ne csodálkozzunk, hogy épen maga a hivatalnoki kar szolgáltatja az elégedetlenek s zúgolódók tetemes contingensét.

Az elsőfoku bíróságok újabb rendezése után azonban valószínűleg következni fog felsőbb bírósá-

gaink rendezése ie, a mire nézve annak idejében részletesebben ki fogjuk fejteni nézetünket.

Mindaddig tehát, míg hivatalnokainktól nem követeltetik kellő szakképzettség és munkásság, s mindaddig, míg azok igazságos, méltányos és egyenlő alapon nem díjaztatnak, ok nélküli dolog az illetőktől beható tanulmányozással párosult correct munkát követelni. Tisztelet a kivételeknek, jelen viszonyaink között is vannak olyanok, kik helyzetükön, s a positiv körülményeken megnyugosznak; de bizonyára azokra is lehangolólag s lankasztólag hat a díjazásban tapasztalható különbség. Nem is emlíjük az egyenlő állású s működési körrel felruházott egyéneknek különböző rangfokozatba helyezését, mert az alig lehetne indokolható. Ezekre példát akár hányat lehet felsorolni a budapesti és vidéki bírósági s ügyészségi személyzet illetményei közötti aránytalan különbséget illetőleg, valamint a magasabb rangfokozatba helyezettnek az alantabbiakétól elütő s a kellő fokozatosságot mellőző megállapításokra nézve. Vajjon mindezek az igazság s a kiszolgáltatni kellett munka természeté s mennyiségének megfelelő'eg nem kellene-e segíteni, s a tekintetben egy fokozatosan arányos s a munka természetéhez alkalmazott díjszabályzatot megállapítani? Mert ezeknek szintén káros következményei vannak, s épen a közszolgálat érdekében, s mindez nem oly csekély fontosságú dolog, mint milyennek első tekintetre látszik, mert ezekben is azon sebek egyike rejlik, mely a többek között szintén alapos s gyökeres, s minél előbb alkalmazandó gyógymódot igényel.

Mindezekről szintén azt kérdezhetné valaki, hogy minő összefüggésben van az igazságszolgáltatással, vagy plane a társadalmi morallal? Igenis összefüggésben van mind a kettővel, s a mellett, még társadalmunk létalapjával is, a mint felfejtjük a következőkben.

Az igaz, hogy sokan szeretik emlegetni, hogy jurista nemzet vagyunk, s ez tréfának meg is járja, mert mi azon állítást csak is olybá vesszük, mintha valaki azt állítaná: festő, éneklő, mathematicus, vagy ha úgy tetszik, természettudós nemzet vagyunk. Egyiknek épen annyi alapja lehet, mint a másiknak. Ha valóban jurista ország, vagy nemzet lennénk, akkor igazságszolgáltatásunknak, annyi szervezés és próbálgatás után nem ott kellene állani, a hol áll; akkor nem kellett volna elvesztenünk hitelünket a

külföld előtt, részben épen hiányos igazságszolgáltatásunk miatt; hanem helyes alapon nyugvó s megbízható igazságszolgáltatással kellene bírnunk; bírósági hivatalnokaink nagy részében mindmennyi jogász tekintélyt kellene respectálnunk, s egy erkölcsös, szellemes ügyvédi karban kellene gyönyörködnünk; s a ki szakfőrfiaink megbízhatóságát bármely tekintetben kétségbe merné vonni, annak büszkén mutatnók fel a meghazudtoló példákat s eredményeket. Vajjon nem akkor lenne-e erősebb a bizalom az igazságszolgáltatás iránt, s akkor egyszerűsmind nem lenne-e erősebb a moral, s azon állapot nem inkább kizárná a megvesztegethetőséget, s nem nagyobb lenne-e tekintélye s egyszerűsmind hitele a külföld előtt?

A rendszertelen kapkodás és rabulismus még nem tett nagygyá egy államot sem; de igenis tönkre juttatta mindeniket, melyekben megfészkelődött, a mitől már mi sem vagyunk nagyon távol, mert a különböző politikai evolutiók annyira fölemésztették elemeinket s erőinket, hogy még csak egy pár lépés az eddig követett úton, s bukásunk nem fog kimaradni. Hiában ábrándozunk nagy dolgokkal, ha még a kisebb s egyszerűbbeket sem tudjuk elvégezni. Rendezzük magunkat s erősítsük benn, még pedig rationabiliter, s helyzetünk követelményeinek megfelelőleg, mint azt a hajdan kicsiny, de most hatalmas Poroszország tette, s akkor lesz tekintélyünk benn s künn. A világámitásra szánt fogásainkkal s oratóinkkal meglehet, hogy időlegesen elámíthatunk néhány állampolgártársat, de állami közjólétet előidézni képesek nem leszünk.

Rendezésre váró intézményeink között pedig első helyen áll igazságügyünk, melyre nézve a fennebbiekben jelzett, meglevő több rendbeli bajokat csak is a reductio és epuratio magukban teljesen orvosolni képesek nem lesznek; de helyesen keresztül vive mindenestre, s különösen az epuratio s azzal kapcsolatban a bírósági személyzetnek új, erőteljes elemekkel leendő felfrissítése s gyarapítása már magában nagyon megkönnyíti, s mintegy előkészíti igazságügyünk gyökeres és végleges rendezhetőségének minél előbb leendő eszközését.

Nincs szerencsénk ismerni az intező köröknek a reductio és epuratio keresztülvitelére nézve igénybe veendő eljárási módozat iránti megállapodását, már pedig bizonyára a legnagyobb részben attól fog

TÁRCZA.

Választási gondolatok.

A kortes.

Ezer bom'la, kartács, szórlőveg, puskarogása! Három egész esztendeje, nagyon, nagyon hosszú esztendeje már, hogy a haza iránt tartozó szent kötelességemnek eleget nem tehettem; hogy a nép fölvilágosításán, vezetésén nem működhettem. Alig birtam várni azt az új, áldott korszakot, melyet az az átkozott Kunczlesi Miska annyira megígért volt, midőn harmadéva a mandatumot a kezibe nyomtam volt; hogy törvényt fog hozni arra nézve, misze-int ezután minden esztendőben legalább egyszer követet fogunk választani.

S vajjon megtette-e? nem, még a fülit sem mozdította, hanem mivel semini hivatalt kaparintania nem sikerült még, beállott Sennyei-pártinak s most arra agít, hogy: de bizony elég volna 5—6 évben is egyszer választani... no hiszen az Argylusát valamennyi volt követnek és kormányoknak, most már nem bánom, ha soha sem választunk is többet... Oda vannak a drága, szép, arany napok, melyek a kortes zsebeibe kíváncsú öreg bankókat hoztak, melyek a nép előtt tekintélyt oly magasra emelik s melyeknek fénykorában csak amugy játszódtunk az urakkal, kiket az ambitió a magasra sarkalt, s kik csak úgy juthattak a csillagok közé, ha a mi kegyességünket megnyerték... Hát még azok a szép idők, midőn a hordók sorjában valának csapra ütve, az ökröket gerendákon süték s a népek ezerei parancsszavunkra siettek a választási urnához, bár sokan azt sem tudták, hogy kire szavaznak...

Vége — vége van a dinom, dánom csillogó napjainak — a hálátlan követek azzal jutalmazák legjobb erejeiket érettük fogyasztó korteseiket, hogy kivették ke-

zeikből a becsülettel (?) szerzett kenyerét... Oh hálátlan világ! önző törvényhozók! Sarkaiból kiforgatott alkotmány! Megvetlek mindnyájatokat.

Jöszte kapta, kalapács!
Csináljunk egy talpalást!
Nem iszunk már vederrel,
Csak egy hitvány literrel!

A választó.

Itt van la! Azt ígérték a követek, hogy csak válasszuk meg őket, mert az adókat leszállítják, a sőt ingyen adják, gyermekeinkből tudósokat nevelnek, rovatallal nem háborgatnak, fiaink csak honvédek (csak) lesznek, az uraság legelőjéről nem bajtják be a marhát, a pálinka ára leszáll, Kossuth apánk haza jó s Isten tudja elszámolni, hogy mennyi mindent még!

Hát lett-e valami mindezekből? Hiába tekintünk akár merrefelé, semmit sem látunk... De azt látjuk, hogy sok nyomorúságaink mellett eddig legalább néhány hélig jól tartottak, ettek, ittak s még egy kis pénzecske is csak esett innen-onnan abból, a mit a kortesek el nem harácsolnak; de most még ők állnak a kert felől, nem adnak semmit, még csak nem is ígérnek semmit, egymással nem veszekednek s nem sokat bánják, ha a másikat választjuk is meg, mert az urak most mind egy pártban vannak... Ugyan ki lá ott valaha ilyent? — Hát abban áll a szabadelvűség, hogy most már a s e gény embernek egy kis bort sem adnak s egy kis sültet sem, melyre a bort reá öntené?... Így nem kell nekünk szabadság, így csak válasszák meg az urak egymást a minek akarják; több hasznunk lesz, úgy látszik, ha adig, a míg időnket vesztegetnők, megkapáljuk földjeinket, learatjuk és behordjuk gabonánkat s hagyjuk magukra azokat, a kik effélét nem dolgoznak, hadd igazítsák ők az ország dolgát; ki tudja, hátha boldogulnak s utoljára még nekünk is juthat valami!

Kortes nóták, nagy ivások
Isten veletek!

Tiszta búzák, zöld virányok
Áldva legyetek!

A képviselő.

Tehát nem kell továbbra is az ámitásnak nem tisztességes fegyvereit forgatnom, sem pénzzel megvásárolnom a nép kegyét; és nem kell csúszva, mászva könyörögnem az undok korteseknek kielégíthetetlen és telhetlen pöfeszkedéséhez, hogy méltóztassék jeles tehetségeit és páratlan betolyását csekély személyem érdekében fölhasználni és nem kell a képviselőség három évén keresztül folytonosan fizetni a zsidó kocsmárosok borzasztó quantum elfogyasztott italokról és széttört üvegekről, padokról kiállított számláit!...

Most már nem leszek lekötöztetve senkinek, nem kell olyan egyéneket ajánlanom, a kiknek tudatlanságát, restségét s más fekete oldalait magam ismerem leginkább; hanem időmet csöndes, szorgalmas munkában tölthetem el s nem kell adóznom a hazabeszélés káros áldozatával, zavarván és akadályozván azzal másoknak a haza javára irányzott munkálkodását...

A haza nemtője.

Vége valahára jobb idők, fényesebb napok derülnek e sokat szenvedett drága hazára. A falusi ember mezején, a városi iparos műhelyében, vagy üzletében, a képviselő az országházban a munka áldott ösztönétől lesz áthatva. A választási viszályok, sokszor véres versengések nem zsibbasztják többé a nemzet kincsét: erejét; az átkos pártküzdelem nem teszi ellenséggé a testvért és barátot. A béke és szorgalom áldása lengi át e szép hont és régi dicsőségének hajnala is fölvirul fölötte!

Áldás legyen e drága szent hazán,
Gyermekei legyenek boldogok;
Dicsőségét, jólétét hirdessék
Az eljövendő századok!

L.

függni a munka sikere, a mit a következmények igazolni is fognak.

Az eljárási módozatnak pedig, a rendelkezés alatt levő adatok, s az eddigi tapasztalatok alapján, menten minden mellék tekintettől, egészen gyakorlatiasnak, illetőleg a positiv körülmények követelményeinek megfelelőnek kell lenni; mert míg a bíróságok területei és székhelyei csak is a térkép és körző segítségével helyesen meg nem állapíthatók, addig a személykérdést illetőleg a törzskönyvlapok, s minősítvényi táblázatok s némely helyen és tekintetben kifogásolható elnöki ajánlatok, s a nálunk annyira szokássá vált illetéktelen személyes információk csak is magukban kielégítő alapul nem szolgálhatnak, mindezek mellett különösen a lehetőleg elfogulatlan szakértők részéről igénybe vétetni kellető hely- és személyismeret az, a mi az adott körülmények között lehetőleg biztos eredményre vezethet. — Hely- és személyismerettel azonban csak is azok bírhatnak, kik a kérdéses helyeket lehetőleg közvetlenül ismerik, s a személyek eddigi munkásságát szintén közvetlen szemlélődéseik után bírálhatják meg, föltéve mindenesetre, hogy mint ilyenek, menten minden mellék tekintettől s elfogultságtól, tisztán csak az igazságszolgáltatás érdekét tartják szem előtt. Ilyeneknek jelezzük mi az eddigi szolgálatainkban magukat kiválóan kitüntetett törvényszerű elnököt és elsőfoku bírósági bírákat s királyi ügyészeket, ugyancsak az országos fő- és legfőbb törvényszerű bírákat és ügyészégi tagok közül szintén azokat, kik eddigi hosszabb működési idejük alatt kiválóan kitüntették magukat, nemkülönben az ország különböző vidékein már hosszabb idő óta működő s jó hírnévben álló gyakorló ügyvédeket. Igazságszolgáltatásunk ezen közegei lennének tehát hivatva arra, hogy úgy a reductio, mint az epuratio iránt az igazságügyminiszteriumnak a még rendelkezésükre bocsátandó adatok alapján teljesen megnyugtató javaslatot készítsenek. E tekintetben pedig czélszerű lenne az országot mindenek előtt több, vagy legalább is két, t. i. királyhágóninnyi és túli szervezési kerületre osztani, s az említett szakférfiakból minden egyes kerület részére egy szervezési bizottságot összeállítani, s ezen szervezési bizottságok a miniszterium útatisztához és megbízásához képest bizonyos határidő alatt kellően indokolt véleményes javaslatukat elkészítve, s a működött bizottság egy tagja által referáltatva, az a miniszterium további intézkedéseire nézve alapul és irányadónul szolgálhat.

A miniszterium adminisztratív úton rendelkezik ugyan a reductio és epuratio keresztülvitelére bizonyos adatokkal, különösen a bíróságok és bírósági hivatalnokok tehát kir. ügyészégek által fölterjesztett ügyforgalmi kimutatásokkal, melyek azonban legnagyobb részint puszta számadatokból állván, azokból az ügyek természete, kiterjedése s azoknak a rendelkezés alatt levő munkaerőkhöz aránylagos beosztása, s főleg az annyira szükséges szakszerű foglalkoztatás igényeinek megfelelőleg csak is azok lehetnek hivatva alapos véleményt adni, kik azokkal s hasonlókkal hosszabb időn át ténylegesen foglalkozva, s élénk emlékezetével bírnak mindazon nehézségeknek és hiányoknak, melyekkel a nem kielégítő beosztás mellett, folytonosan küzdeni kell. Ugyancsak azok lennének hivatva arra is, hogy az eljárás egyöntetűsége s szabályozása, valamint igazságügyünk más hiányai iránt szintén indokolt véleményt adjanak.

Ilyen eljárási módozat igénybe vételével reméljük mi a reductio és epuratio kérdésének helyes megoldását, a mihez járulva a miniszter bölcsessége és erős elhatározása, egyelőre megnyugtató reménységgel várhatná be az ország a némely oldalról oly nagy foku ellenszenvvel s ellenzéssel fogadott ez iránti törvényjavaslat következményeit.

A ki akarja a czélt, annak akarni kell az eszközöket is.

Belügyek.

A „Reform“ így kezdi június 13-iki lapjának vezércikkét: A horvát dolgok elég gyorsan haladnak a lejtős úton, a melyet a mi feketén néző szemünk előre látott.

Sok tekintélyes lap kisebb-nagyobb mértékben így nyilatkozik, s mi mégis e lap szerény köréből kísérletet teszünk világosabban nézni a horvát ügyekre.

Hogy kis keretben többet mondassunk, röviden előadjuk a múlt hó 26-ára Krestics elnök által egy rövid ülészakra összehívott horvát országgyűlés tárgyalásainak kivonatolt folyamát.

Az országgyűlésre kevesen jelentek meg, a virilisták padja üres volt, a mágusok közül senki sem jelent meg, alig néhány főispán vett részt. E kedvező alkalmat sietett Makanec, ki különben kisebbségben van az országgyűlésen, felhasználni; de mindez Muranics bán erőlyes működése folytán meghiusult.

A mondott 26-diki ülésen az elnök tudósítást tett ő Felsége Fiumébani üdvözléséről és a hozott fejedelmi válaszról, hogy ő Felsége igen kedvezőleg nyilatkozik a horvát országgyűlésről, mi a király iránti élénk hűségnyilvánítások közt fogadtatott; azután felolvastattak az új főispánok kinevezései, leiratai és előterjesztettek a horvát országgyűlésen és a közös pesti országgyűlésen hozott és szentesített törvényezikkek kihirdetés végett.

E gyűlésen a szélsőbal még gyengén volt képviselve, Makanec Bécsbe volt szembaja miatt és nem is várták haza. Az országgyűlésre kevés érdeklődés mutatkozott.

A csendes és békés kilátások csakhamar más színt öltöttek, Makanec haza sietett, már a május 31 diki országgyűlésen megjelent; a baloldali képviselők is szaporodtak, a karzatok is tele voltak, különösen a jogász ifjuság töltötte meg azokat. Makanec szóhoz jutván két interpellatiót terjesztett elő és kiemelte, hogy az 1868. XXX-iki t.-cikk revíziója a kiegyezésre nézve Magyarországgal hátrányos; a bán nem egyéb, mint kész szolgálja a magyar miniszterelnöknek; a horvát miniszter csak levélhordó és a horvát alkotmány csak a papíron létezik. A népet apathia fogta el, ebből szolgasság lesz és a nép annyira fog süllyedni, hogy bárki is tetszése szerint rabságra fűzheti.

Az elnök intette a szót — mire a karzat zajongott — és az elnök azt kitüntetéssel fenyegette.

Makanec folytatólag megemlítette, hogy a kormány, az országgyűlés teljesen alá van vetve a magyar kormány befolyásának és az országgyűlési képviselők névsora is Pesten készül; végül e két interpellatiót intézi a bánhoz: igaz-e, hogy a kormányjavaslatok tanácskozás és jóváhagyás végett a magyar kormányhoz terjesztetnek fel; és mi oka, hogy az 1874. október 22-kén hozott sajtótörvény csak hét hó múlva nyert szentesítést?

Makanec június 4-éig nem jelenván meg az országgyűlésen, addig ismét zavartalan folytak a munkálatok, akkor ismét megkezdődtek a tüntetések, míg végtére az elnök ki kellett hogy ürittesse a karzatokat, hova azután az ifjuság csak becsületszó mellett bocsáttatott be. Még a királyról is tiszteletlenül nyilatkozott Makanec; azt mondá: „a magyar miniszterium annyira ellensége Horvátországnak, hogy még a király sem tehet érdekében semmit, miért az elnök által komolyan rendreütasított.

Ez alatt a kormány a viriliseket mind behívatta, felelt az interpellatiókra és Makanec törekvéseivel mindenben kisebbségben maradt.

Jelenben tárgyalás alatt van Makanec indítványa, hogy a jövő országgyűlésre a határőrvidéki képviselők is meghívassanak, hogy a horvát országgyűlés és a Dalmát tartománygyűlés bizottságot küldjenek ki, mely rendezze a két ország egyesülését, és hogy ezen országgyűlés eleibe terjesztessék a magyar-horvát kiegyezkedés jóváhagyás, esetleg megváltoztatás végett.

Mindezekből mit lehet következtetni? Nem többet, mint máshol is, hol ily tüntetések előfordulnak, hol kisebb, hol nagyobb mértékben; mert nem is képzelhető állam, melyben a Makanecéhez hasonló vágyak ne nyilvánulnának; de szánandó volna azon kormány, mely a bajt fölismerve, azt orvosolni nem tudná.

Ha a horvát országgyűlés jelen szerkezete szükséges lesz mind addig, míg az 1867-iki kiegyezés revíziója napirendre fog tétetni, akkor úgy hisszük nem fog oly nagy nehézségbe ütközni a föllevenitui akart egyesülési kérdést akkoráig elnapolni, s ha kormányférfiaiunk teljes meggyőződésével bírnak annak, hogy a horvát nemzeti-ségi kívánságnak meg lehet felelni a nélkül, hogy az eddigi kiegyezkedés veszélyeztessék; akkor természetesen találjuk, ha horvát testvéreink minden törvényes kívánsalmaikat betöltjük és egyszersmind szilárdabbá tesszük a kapcsolatot, mely őket a magyar korona és dinasztiahoz csatolja.

A horvát országgyűlés június 15-én befejeztetvén, a bán, mint királyi biztos által ünnepélyesen berekesztetett; e hó 20-ára ismét kiírtak a választások és a jövő országgyűlés aug. 20-ára hivatott egybe, hogy az aug. 28-iki pesti országgyűlésre a horvátországi követek is megjelenhessenek.

Hirrovat.

— **Képviselőjelöltjeink** felett, mint mult számunkban is jeleztük, s a ma közzétett felhívás is ismétli, holnap délután lesz a megállapodás. Az ez iránti érdekeltség a választók közt nagy, s úgy látszik a holnapi gyűlés sok tekintetben érdekességet ígér. Néhány szédelgő még ma is a függetlenségipárt elveit hangoztatja; a szabadelvűpárt tagjai pedig a személyekkel nincsenek tisztában. — Talán mégis jobb lett volna, mint ajánlottuk is, a gyűlést megelőzőleg egy candidáló bizottság kiküldése, mely egy kész ajánlattal állott volna elő. Lázár Ádámot, ha a szabadelvűpárthoz csatlakoznék, csaknem egyhangulag választanák meg, így azonban bármily népszerű is egyénisége, bármily alkalmas is a képviselői állás betöltésére, a választóknak tulajdonképpen a szabadelvűpárthoz tartozó többségeinek mellőznie kell. — Orbán báróról említés sincs. A szabadelvűpártnak combinatióban lévő jelöltjeit elhallgatjuk ez úttal; nem akarunk a megállapodás előtt nézetnyilvánításainkkal bármi irányban pressiót gyakorolni. Városunk polgársága ismeri embereit, jól tudja ki mit ért, nyilvánítsa azért mindenki holnap szabadon véleményét. Igen sajnálnók azonban, ha, mint neszét vettük, a pártnak magában is igen élére állítanak a személyi kérdést. M.-Vásárhely városának már valahára bizonyítványát kell adnia politikai érettségének. Jelszavunk a multakori okulásból merített tapasztalat, s aztán kövesse kiki meggyőződését.

— **(Színház.)** Feleki Miklos csütörtökön Mailefelle és Arligues hatásos drámájában, a „Fehérekben“ lépett föl, és meg kell adnunk hálás lehet érte közönségünk, hogy a jeles művész ezen oly fárasztó és sokoldalú tehetségeit annyira igénybe vevő nagy szerepben mutatá be magát. Feleki tegnap egészen elemében volt, a legnagyobb élénkséggel és jókedvvel játszott első pillanattól az utolsóig, s folytonosan lekötve tartá az egész közönség figyelmét és bár egyikét állítá előnkbe a szó szoros értelmében vett legsötétebb keblű egyéneknek, kiknek czéljai csupán az „én“ magasra emelésében öszpontosulnak, s eszközeiket az erkölcselenség legbüzhödétebb mocsarából is válogatják, a lelkiismeretnek egyetlen tiltó hangja nélkül. Feleki bámulatosan tünteté ki az udvaronc finom szimaságát, s a magasabb értelem sértő gögjét; most édes hangon sutogó szerelmes, majd az árulást félelmes példányképpül feltüntető gyilkos volt; egyik perczen a házáért és népéért martir szerepet viselő hőst, a másikban már börtön fenekére való eszes, de hitvány iparlovagot, s minden alakításán s minden jelenetén és kitűnő arczjátékán, plastikai mozdalatain végig csillogott az értelem, az öntudatos működés fényes lángja, mely ezen, különben a megvetésre oly érdemes alak iránt is folyton rokonszenvet tudott ébresztetni... de fogy a tér. A közönség, ha nem is nagy, de igendisztes volt — kivált a hölgykoszoru nagyszerű vala! Várkövi, Oszvát, Palotainé s Ács I. nagyban előmozdíták az est sikerét, sőt Hevesinek is sikerült utolsó jelenete. Feleki még talán csak kétszer játszik; valóban közönségünk önmagát tisztelné meg és saját jó izléséről tanuskodnék, ha sietne fölhasználni a jó alkalmat és minél nagyobb számban gyönyörködnék nagy érdemű művésznök kitűnő játékában.

— **Ngos özv. Páll Károlyné** úrasszony néhai b. e. férje akarata szerint az ő emlékére 1000 forintos alapítványt méltóztatott létesíteni főtanodánknál, mely tőkének fele tanári fizetések növelésére fordíttassék, a másik résznek kamatai felerészben pályadíj, felerészben szegény, de jó tanuló növendékek számára ösztöndíj szolgált. Ezen nemes tetteért a főiskolai előljáróság kötelességének ismeri nevezett úrasszonynak nyilvánosság előtt is hálás köszönetét nyilvánítani. A ref. főiskola előljáróság megbízásából. Maros-Vásárhelyt, 1875. jun. 17-én. Páll Károly, előljárósági jegyző-tanár.

— **Ifj. Ábrányi Kornél** miniszteri elnökségi titkár, mint a „P. Napló“-ból olvassuk, Háromszék egyik kerülete kívánja képviselővé fölléptetni. Ugyanott a sepsi kerületben, a „Kelet“-ben közölt egy távirat szerint, Kelemen Lajos ügyvéd megválasztása valószínű.

— A brassói ügyvédi kamarának folyó hó 12-én tartott közgyűlése nagyon érdekes képet nyújtott. Az ügyrend javaslatának tárgyalásánál ugyanis Hincz János németül kívánt a tárghyhoz szólani, elnök által azonban ez nem engedtetvén meg, a szász ügyvédek valamennyien oda hagyták a gyűlést; a románok közül is csak három maradt ott. Erre Lengeru János, ki a kamarának egyszersmind alelnöke is, hivatkozással a nemzetiségi törvényre, egy indítványt tett, t. i.: mondaná ki a közgyűlés, hogy abban annak tagjai a magyar, román és német nyelvek közül bármelyiken is felszólalhatnak. Elnök

Künle József azonban erre kinyilatkoztatta, hogy ez indítványt napirendre nem tűzi. mert már elnöki jogánál fogva egyszer kinyilatkoztatta, hogy a közgyűlés tanácskozási nyelve az állam nyelv, melyet itt mindenki ért. Erre indítványozó az elnöki enunciatióval szemben óvást jelentett s fenntartá jogát, indokolását írásban is beadhatni. — Nagyon is helyeseljük az elnök érintett eljárását, s különösen helyeseljük, hogy az indítványt tárgyalás alá nem vétette; mert, ha ezt megengedi, megeshetik, hogy a nyelv kérdését folytonos versengésnek tette volna ki jövőben is, s azon nemzet nyelvén kellett volna ülésezni, mely a többség épen történetesen jelenvolt.

— **A torjai kenes barlang**, melyet eddig a szem-betegek csak igen primitív módon használhattak, egész területével együtt mlgos báró Apór Károly kir. táblai elnök úr tulajdonába jutott. Mint a „Pester Lloyd“ írja, a belügyminiszter a hozzáférhetősre nézve intézkedéseket tett, melyek következtében közelebbről a kitűnő gyógyhely területének tudományos megvizsgálása remélhető. A báró úr már is vendégszobákat építtetett, s így reményünk van, hogy e különösen szembetegségekben nagy határu gyógyhely, jövőre szélesebb körben lesz ismertebb, s az azt látogatók is jövőre több kényelemre találhatnak.

— **Fölhívás.** E lapnak közelebbi számában megjelent fölhívásunkra vonatkozva tudatni kívánjuk a t. tagokkal és a t. közönséggel, hogy a közgyűlés miután a „Transilvania“ nagy termében ugyan akkor a „szabadelvű párt“ fog gyűlésezni, nem ott, hanem ugyanazon épületben a „kaszinó-egylet“ egyik szobájában fog megtartatni d. u. 3 órákor; továbbá azt is értésül adjuk a t. érdeklődőknek, hogy a közgyűlésnek egy időközben felmerült nagy fontosságú tárgya is lesz, t. i.: a titkár választás. Maros-Vásárhely, 1875. jun. 17-én. Az elnökség.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1875-dik évi június 14-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Deézi Farkas r. b. által.

Gunesch Gy. Rohrich S. s t. e. több fekvők, Burszán Nicol Curszán P. e. szóbeli megállapodás elismerése, Szász-Dálya község Maier M. e. kártérítés, Pető F. Veszely K. e. két darab fekvő, Pepelea J. Folea J. B. s t. e. adósság, Bertleff J. Barth M. e. som. visz., Varró J. Langa Timoftei e. haszonbér felmondás, Kozma Gábor b. Henter József örökössei e. egy malom iránt, a beszterczei ev luth. egyház Besztercze város e. birtok kigazítás, Zámblér László Sárosi László örökössei e. urb. kárpótlás, Sütő Jánosné s társai Kelemen Károly e. 1040 frt iránti perük.

Ilyés Károly p. b. által.

Pekri Károlina Pekry István e. 145 frt, Elekes Lajosné Pál Albert s társai e. 900 frt, Korbuly Bogdán Zimmerman Henrich e. 1167 frt 60 kr., gróf Eszterházi család Kriseánu György s társai e. 258 frt, Felter Péter Deák József s neje e. 124 frt, Fábó Frodion Kleiman Ignác és neje e. 93 frt 65 kr., Okos Petru Juon és Ggy Okos Mihály ellen ajándéklel érvénytelenítése, Nyekra Nicolai Nemegyei Róza és társai e. 280 frt és 402 frt, Nyumcz Juon lui Opri örökössei Hader Juon e. egy telekírsz, Neposz községe Jáad község s több birtokosok e. birtokkiigazítás, Pávai V. Elek s társai Bedő József s t. e. zálogos fekvők, Portik Alajos Fazakas Máté e. egy kaszáló, Kopasz Lukács s t, Bángi Tódor e. 332 frt iránti perük.

Dr. Dózsa Miklós pótbíró által.

Gr. Toldalagi Mihályné Gligor Jánosné s társai e. telekkönyvi ügy, Boér Albert Gerseh Ábrahám s t. ellen 5500 frt, gr. Toldalagi Mihályné Loga György ellen fekvőbőzi tulajdonjog, csik-szeredai templom-pénztár Beke Elek e. 17 frt 40 kr, ugyanazon peresfelek 21 frt, ugyanazon peresfelek 12 frt 25 kr., Hirsch Áron Bálint Vaszilika e. 36 frt, Tatár János Hosszu János e. 9 frt, Számtartó Kajtán gr. Teleky György e. 230 frt 28 kr., Steinfeld Izsákné Steinfeld Izsák ellen birtok kiigazítás, Szabó Péter Grunhut Lajos e. 3586 frt 66 kr. gr. Toldalagi Mihályné Talán György e. 140 frt, erdély kereskedelmi bank Magyarai Pál e. 120 frt iránti perük.

I. Osztály II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal r. b. által.

Steuner Márton Gerger Rózina e. 30 frt, Manda Juon Rogozea Juon e. 70 frt, Leonhardt Ferencz Vagner

Trangott s t. e. 300 frt, Matis Pál Matis András e. 102 frt, Gunesch Mihály Tóth József e. 281 frt, Nagy Elek s társai Gálfi Mózes e. 107 frt 50 kr, Gögös Pável Lup Juon e. 70 frt 60 kr, Halmágyi János b. Jósika Pál e. 122 frt 52 kr, Zerbes János s társai Maresch Albert e. 117 frt 50 kr, Erneyi Nagy Sándor sürgető kérvénye iránti perük.

Sándor János r. b. által

Betski Juliánna Vagyos Lőrincz e. igénykereset, Biró Eliz Rozman Jankó e. 8 köből málé, Pap Pável Hirsch József e. birtokháborítás, Justina Juon Gábor Henter Mihály s t. e. végreh. kiszakasztatás, Demsián Áron Ábrahám Eremiás s t. e. 11 frt, Uj-sinka községe Mundra község e. 305 frt, Hirs Izrael Kepes László csödtömege e. 194 frt 78 kr., Hirsch Izrael Kepes László csödtömege e. 106 frt 43 kr., Hirs Izrael Kepes László csödtömege e. 112 frt 44 kr, Hirsch Izrael Kepes László csödtömege ellen 241 forint 89 kr iránti perük.

Petri Ádám r. b. által.

Erd. ev. ref. egyházkerület gr. Bethlen Gábor Hagyatéka s t. e. 10,500 frt, Nagy Elek Pünkösti géza s társa e. 9 frt 50 kr és 17 frt 40 kr, Id Balázs György Jánó Ágnes e. 11 frt 60 kr, gr. Mikó Juliánna Stan János s t. e. 560 frt, Tischler György Szinte Mihály és neje e. 170 frt, Kiss Sigmund Gottschling Bartus István e. 120 frt 90 kr, Kordilla Mihály Nagy János e. 354 frt 40 kr, Szentgyörgyi Sándor Demián Juon ellen som. vh. Gordián Mihály Retinger Katalin e. 12 frt, Tyiorán Tódor s t. Tömösvári Károly s t. e. 200 frt id. Mihály János Csizmadia Mihály e. 45 frt, magyar királyi kincstár Todea Iszpász ellen bérlettől elmozdítás

Szolga Miklós r. b. által.

Özv. Füzesi Józsefné Nemes János e. végrendelet érvénytelenítése, Simó Józsefné Vass Judith e. fekvőségek, Derbán Tódor Vieder Frigyes e. 70 frt, Veisz Salamon Coleru Toma s t. e. 40 frt, Vikol Antal Hersch Salamon e. 127 frt 42 kr, Regina Zelch Frigyes e. 39 frt 38 kr, Sipos Józsefné Szabó Péterné e. 70 frt, Pál József Fábán Mihály e. ingóságok Vajda Juliánna Kusztos András e, 200 frt, Bartalis János Baltalis Boldizsár e. 5 frt 50 kr, Inde Marinka Inde Juonucz e. 34 frt 50 kr, Vartolomia Rávéka Jósifu e. som. vh., Izsák Izrael Abrudán Salamon s társai e. iránti perük.

Istvánfi Pál r. b. által.

Pál Anna Szöcs Péter e. atyaság elismerése, Tankó János, mint kiskoru Tankó Péter gyámja J László János e. atyaság elismerése, Mózes István Bogyer Sámuel s társai e. adósság, Kolunbán Elek Földvári Borbára s társai e., Gecse József Dávid Lajos e. sóhelgezés, Kovács Samu Sandi Miklós e. 151 frt, Müller Gusztáv Fleischer Sámuel e. 100 frt s kamatja, Márián Rávéka Kreisel János s t. e. 18 sing gyolcs ára, Boér József Tamási Lajos s t. e. kártérítés, Dancs Constantin Máté Juon s t. e. sóhelyezés, Vagner János Frigyes Nagy Mihály Laczkó e. haszonbér hátrálék.

Bömches Gyula r. b. által.

Bukkor község Moiszé Bogdan e. 122 frt 85 kr, Masztig Márton csödtömege Nuridsán Márton 48 frt 71 kr, Masztig Márton csödtömege Nuridsán Márton e. 48 frt, Matei Salamon Salta Irunta e. 115 frt 15 kr, Moiszé Farkas Stanga Candit e. 2 frt 99 kr, Vlad Juon Schön Samu e. 120 frt, Juon lui Maniu Seku Bukur Seka e. 84 frt, Breckner Márton Marpodzán Jakab ellen 40 frt iránti perük,

II. Osztály polgári ügyekben.

Tribusz Antal r. b. által.

Plihel Ferencz Kárvázi Gyula csödtömege ellen 581 frt 17 kr. Engber Károly és neje csödtömege, Tamás Károly által Gajzler Lajos e. kért csödmegnyitás, csik-szt-domokosi rézbánya társulathoz tartozó balánbányai rész árverése, b. Szentkeresztii Zsigmond ellen kért csödmegnyitás, az erd. kölesönös tűz- és jégkármegnyitás, az erd. kölesönös tűz- és jégkármegnyitás.

Popovics Servián r. b. által.

Inhze Sándor Vaszi Dávid e. egy majortelek, Tolnai Gábor Kalin Licza e. egy beltelek, a kir. kincstár Sarkaitza s t. köz-égek e., valamint Sarkicza község a kir. kincstár e. erdőszabályozás iránti perük.

Antalfi Gábor r. b. által.

B. Orbán Ida Magy István e. egy telek állomány váltása, Nemes Gyorgye s t. urbéri fekvőségek visszabo-

csátása, b. Rauber Nándor Kádár Demeter e. egy majorsági telek s külsőségei, gr. Teleki Sámuel jogutódai, Borsa Tógyer s t. e. egy belső telek s külsőségei, a kir. fiscus Demián Prekup e. egy belső telek visszatétele, ugyan azon kir. fiscus Revnyikán Stefán e. egy hasonló belállomány iránti perük.

Gruz István r. b. által.

Mező-Szt-Páli határtagosítás, Özv. Zeik Johánna Kezán Péter s t. e. majorsági fekvők, Koka Ferenczné Horváth János e. urbéri fekvőségeikért, Lendvai Imre, Barabás Áron és Bokor Mihály e. Bács Juon s t. a Brundunkhal család e. fekvőségek megváltása, Kertész László Meckási Ferencz e. fekvőségek megváltása, Szotyori erdő szabályozás i. ügy, Oána Angyel b. Jósika Geize e. urbéri fekvőségeikért, özv. Pópa Mária s t. Lázár Pál Oszkár e. urbéri fekvőségeikérti perük.

III. Osztály bűnügyekben.

Nagy Samu r. b. által.

Ityim Juon s t. testisértés, Tauliu Simon tolvajság Nagy Mózes s t. tolvajság, Fábán Lajos s t. sulyos t. sértés, Bene György sulyos testisértés, Gazsi Ferkó Márton testisértés, Schuller József közrendelk., Trutza Nicolai testisértés iránti bűnügyök.

Vajda Simon r. b. által.

Pap Mihály testisértés, Kezán Juon s t. testisért., Pap András becsületsértés, Bakó Zakariás becsületsértés, Horsia Vaszi becs.-sértés, Kretiu Kozma testisértés, Biris Joane testisértés, Csoutea Vaszilie becsületsértés, Sipos István testisértés, Procop Sebestyén testisértés, Dregán Juon becsületsértés, Gassner Márton testisértés, Roncsa Gyorgya tolvajság, Schuster János tulajdonbiztonság, Pap András család iránti bűnügyök.

Spech Adolf r. b. által.

Popa Gyorgye s t. testisértés, Bilcz Georg s társa tolvajság, Cretiu Cosztandiu s t. tolvajság, Armbrusztér József becsületsértés, Meiszter Michael becsületsértés, Russu Vaszilie s t. tolvajság, Erdélyi János lopás, Mán Juon Gyorgye becsületsértés, Rosiu Gyorgye testisértés, Balázs Mihály s t. t.-sértés iránti bűnügyök.

Sztoyka Antal r. b. által.

Id. Circiu Nicolai s t. sulyos testisértés, Vaszilie Gavrilla tolvajság, Vesa Dumitru nyilvános erőszak, Negrea Vaszilie s t. tolvajság, Matiesiu Vaszilie b.-sért., Munteanu Toma K. testisértés, Goldberger Mária becs., Boldor Nicolai család, Bozsán György és neje tulajdon és becs. biztonság, Vlad Oni Josif s t. b. sért., Turnica Demeter becs. sért., Györgypál Alajos b. sért., Scurtul Román b. sért., Spaimocu Arion b. sért. i. bűnügyök.

Mégay Ferencz pótbíró által.

Moldován Juon gyújtás, Percza Toma rágalmazás, Kozma Josif s t. tolvajság, Luncsán Anika s t. tulajd. s becsületbirt., Molnár Mártonné tulajdonbirt., Farkas Juon testibirt., Kellner István s t. gyilkosság i. bűnügyök.

Felölös szerkesztő:

KUTI ALBERT.

(1-7)
(9-12)

ÁRJEGYZÉK.

Minden cikk leszállított árban kapható

TUTSEK ISTVÁN

kereskedésében M.-Vásárhelytt.

200 vég különböző fajta tiszta szőr ruha-kelme 20 krajczártól.

Angol karton 16 krtól.

„ Cretton 22 krtól.

Francia batiz 20 krtól.

Kiházasítási cikkek 25%-kal alább mint eddig. 1 font valódi pottendorfi kötő-gyapott most csak 1 frt 40 kr.

Csinos kiállítású férfi Chiffon ingek 1 frt 50 krtól.

Női ingek, corsettek és pergált szoknyák 1 frt 50 krtól.

Temetkezési kellekek feltűnő olcsók.

Férfi és női prágai bőrkesztyűk 75 krtól.

Fekete selyem kelmék 1 frt 50 krtól.

Férfi és női czipők, napernyők, fécerek, szalma kalapok, finum rumburgi és másféle len vásznak, chiffonok, gyapott gyolcsok, férfi ruha-kelmék stb. stb. egyszóval minden az üzletben létező cikkek az eddigi árakhoz képest tetemesen le vannak szállítva.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1875.